

[Inger Gautier Schmit.]

betalt af det offentlige til enlige Forsørgere, vilde jeg finde det særdeles heldigt, om der kan finde en større Egalisering og Forenkling Sted. Ministerens Forslag om at fastsætte et Normalbidrag og graduere dette efter Indtægten er sikkert en betydelig bedre Ordning end den nugældende Ordning, hvor man blot kan møde op med sin Transgsattest. Det gælder blot at blive enig om Transgsrænserne og Satserne.

Selvfølgelig kan man, naar man udelukkende ser paa Børnenes Tarv, kun ønske, at disse kommer til at tilbringe deres Barn-dom under saa sorgløse og lykkelige Kaar som muligt; det gælder for øvrigt ikke alene Børn udenfor Ægteskab, men ogsaa Børn indenfor Ægteskab og Enkebørn. Men det vil dog alligevel være urigtigt at fastsætte Indtægtsgrænser, indenfor hvilke man kan faa Tilskud af det offentlige, naar de saaledes afgrænsede Indtægter mange Gange sikkert vil ligge over, hvad mange Smaa-familier, Ægtefolk med Børn, som *ikke* har Krav paa Støtte eller Hjælp fra det offentlige Side, har i aarlig Indtægt.

Hvis man f. Eks. tænker sig en Kvinde med et Par Børn udenfor Ægteskab, som senere bliver gift, da kan hun og hendes Mand have en Indtægt af 2 200 Kr. Naar der til kommer eventuelt 540 Kr. for Børnene udenfor Ægteskabet, tror jeg, man kommer op paa Indtægter, som mange smaalhandlende, Smaafunktionærer og lignende Familier maaske knap nok har. Det er ikke, fordi jeg synes, det er for meget at leve af, men der er for mig noget underligt i, at en saadan Kvinde med et Par Børn udenfor Ægteskab skal have ligesom en privilegeret Stilling fremfor andre i smaa Kaar.

Jeg ser med Glæde, at der ikke alene kan paalægges Faderen, men ogsaa Moderen Underholdsbidrag; jeg finder, at det vilde være ganske urimeligt at opretholde den nuværende begunstigede Stilling, Kvinden indtager paa dette Omraade. Her kan jeg ganske slutte mig til det ærede Medlem Fru Elna Munchs Udtalelser. Jeg kan i det hele taget være Ministeren følgagtig, hvor det personlige Ansvar for et Menneskes Handlinger og Konsekvenserne heraf bliver understreget. At Moderens Bidrag sættes en lille Smule lavere end Faderens, maa vistnok, selv naar Ligestillingen holdes for Øje, siges at være forsvarligt i Betragtning af Mandens og Kvindens forskellige Muligheder for Indtægt ved Erhverv.

Jeg glæder mig ogsaa over, at Transgsrænser for Enker er hævet, men jeg advarer dog Ministeren mod at gaa fra den

ene Grøft over i den anden, idet han herved kun vil komme til at lægge Forslaget Hindringer i Vejen. At udvide det absolutte Tilskud til Enkebørn saaledes, at det kommer til at gælde til det 18de Aar, finder jeg i hvert Tilfælde bør nøje overvejes.

Med Hensyn til Tilskuddene til Enkemænd kan jeg ikke følge den højtærede Minister, men maa henholde mig til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Krag fremkom med i saa Henseende. Jeg kan ikke følge den højtærede Socialminister i den Opfattelse, at en Familie i smaa Kaar med et Par Børn egentlig burde have Støtte af det offentlige. Og naar man inddrager Enkemænd under de forsørgelsesberettigedes Kreds, vil der kun være et meget lille Skridt til, at Smaafamilier med Børn ogsaa inddrages under det offentlige Støtte, og i saa Tilfælde tror jeg, at vi vil komme længere ud, end vi kan magte Op-gaven.

Jeg har ganske vist hørt det ærede Medlem Hr. Holger Larsen udtale, at da man godt kunde tænke sig, at 90 pCt. af Befolkningen ved en eller anden Lejlighed kunde komme i Berøring med og faa Gavn af den sociale Lovgivning, var det af den største Interesse for os alle, at den blev saa god som muligt. Men heroverfor vil jeg sige, at en saadan Betragtning fører alt for vidt, fordi der ogsaa er Hensyn at tage til de 10 pCt. af Befolkningen, som skal betale en Del af Omkostningerne — skønt dette at paapege saadanne Hensyn under disse Forhandlinger næsten bliver betragtet som umoralsk og uhæderligt —, og navnlig fordi jeg finder, det er overordentlig uheldigt at fastslaa som noget ønskeligt eller overhovedet tænkeligt, at 90 pCt. af det danske Folk skulde blive personlig interesseret i social Understøttelse, naturligvis medmindre der er Tale om almindelig Folkeforsikring — for saa er vi inde paa et helt andet Omraade, hvor andre Synspunkter gør sig gældende.

Det er ikke et ringe Arbejdsomraade, der henlægges til det sociale Udvalg, idet man foreslaar, at det skal udbetale Alimentsbidrag, Børnebidrag og mange andre Bidrag samt foretage Inddrivning af Restancer, hvilket nu ekspederes af de forskellige Politikontorer. Det bliver sikkert ikke noget ringe Arbejde, der her kommer til at paahvile det sociale Udvalg, thi det er ikke spredte Tilfælde, det her drejer sig om. Det kan for et enkelt Politikontors Vedkommende i en mindre Købstadkom-mune dreje sig om 700—1 000 ugifte Kvinder, der møder til Udbetaling.